

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

"STRAŽA"

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsek dan od 11.—12. ure popold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrť leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 11.

Maribor, dne 26. januarja 1910.

Letnik II.

Pogubljivi simptomi med celjsko šolsko mladino.

Celje, 24. pros.

Radi sodnijske razprave, ki se je vršila v petek 21. t. m. v Celju v zaplevi: učitelji okoliške šole in p. Ludovik Rantaša, se je obrnila splošna pozornost zopet intenzivneje na celjsko šolsko razmere. Opozoriti hočemo zato našo javnost na žalostne simptome, ki se pojavljajo med celjsko šolsko mladino. — Ako nečemo neizmerno škodovati svojemu rodu, nismo s hitrimi in energičnimi koraki zaščititi nevarnosti, ki že grozeče preti celjski šolski mladini in indirektno tudi nam. Moralni in нравni propad naše mladine znači tudi našo smrt.

O žalostnih pojavih med celjsko šolsko mladino bomo govorili prav odkrito. Odločno zavračamo že sedaj one, ki bodo mogoče rekli, da s tem, ko pripovedujemo vsej javnosti o prestopkih naših mladih, blatimo tudi sami sebe. Mi pravimo: Edino s precejšno dozo brezobzirnosti lahko še zatremo nevarne krali. Edino s tem, da jih pokličemo pred javni forum, lahko vzbudimo merodajne faktorje, da bodo izrezali smrtonosno rak-rano.

Tečaj pričnimo. Prvi žalosten pojav med celjsko šolsko mladino je to, da krađe. Ti mladi tatovi začno svojo karijero z malenkostmi. V kaki trgovini smukne tak pričetnik pero ali kosček sladkorja, na trgu poskuša izmakniti tamošnjim prodajalcem kaj majhnega, v okolici trpi pred njim sadje, zlasti grozdje. Ako se mu ti prvi poskusi posrečijo, postane drznejši in si že dovoli kaj večjega. Najbolj priljubljene so mu tatvine in sleparije z kupovalnimi knjižnicami, a brani se ne tudi drugih tujih stvari. Spominjamo na primer na tatvino kokoši, ki jo je izvršila neka učenca. Sodnijsko postopanje radi te zadeve je povzročilo 400 K stroškov. Drugi slučaj: pred enim letom je imela policija pravej opraviti z učenci-tatovi, ki so si pri nekem jestvinarju z ukradenim denarjem napravili prijetne urice. Eden učenec je že sedel.

Ta dejstva so gotovo silno žalostna in perspektiva za bodočnost teh otrok so zelo temne, a niso še najbridkeje. Dokler učenec samo tupa tam, slučajno, ker ima ravno priložnost in je videl ali slišal od svojega tovariša kaj takega, krađe, še ni, da bi popolnoma obupali. Razjokati bi se pa bilo treba nad bodočnostjo onih, ki izostajajo iz šole z namenom, da potem beračijo in krađe. To so že popolni, prefrigani potepuhi.

14. t. m. smo poročali o slučaju, ko je zasačil cerkovnik Marijine cerkve dva mlada uzmovičaučenca, ko sta kradla denar iz cerkvene pušice. Ta dva učenca nista bila ves teden pred tem dogodkom v šoli. V prvih treh dneh sta beračila po raznih hišah, v zadnjih štirih dneh sta pa kradla iz pušice. Ta slučaj priča o grozni pokvarjenosti. Po našem mnenju bi se prišlo takim prestopkom precej v okom, ako bi se vsaj nekoliko bolj skrbelo za redno obiskovanje šol. Če učenec več dni izostane, je pač potrebno, da se učitelj (za gotovo prepriča, ali je učenec opravičeno zadržan, ali ne. V drugem slučaju je potrebno obvestiti starše, ki mnogokrat mislijo, da so otroci v šoli, v resnici pa pohajkujejo, da potem ti lahko ukrenejo vse potrebno. Staršev, ki rajši vidijo, da se otroci potepajo, kakor pa da hodijo v šolo, je gotovo malo in proti takim se mora odločno nastopiti.

Se nekaj je, kar pripomore veliko k temu, da se učenci priučijo pohajkovanja in drugih malopridnosti. Najprvo je že čas, katerega imajo od 11. ali 12. ure predpoldne pa do 12. ali 2. ure popoldne na razpolago in med katerim mnogi ne morejo domov, kakor vstvarjen za potepanje. V drugi vrsti pridejo v poštev pa neljube in nevzvedne nerednosti, ki se vrše pri obisku šolske kuhinje. Nemška in slovenska šola imata namreč za one učence, ki ne morejo domov, sedaj po zimi toplo kuhinjo. Med tem pa ko gredo nemški učenci lepo v vrstah pod nadzorstvom dveh učiteljev v svojo kuhinjo, spremlja slovenske samo sluga. Tako nadzorstvo mladim in živahnim porednežem seveda ne imponira in posledica je mnogo krika in vika. Tako se uči eden od drugega nagajivosti. Otrok izgubava vedno bolj smisel za ubogljivost in dostojno obnašanje in iz dobrih, plemenitih otrok nastanejo nepridipravi, tatovi in potepuhi. Mislimo, da bi učiteljstvo na okoliški šoli storilo delo eminentne narodne važnosti, ako bi sledilo vzgledu nemških kolegov. Saj morajo mnogi veliko žrtvovati za šolsko kuhinjo, zato bi učiteljskemu osebju gotovo ne štel nihče v sramoto, ako bi prevzeli to v narodnem in pedagogičnem oziru tako važno nalogo.

Pozivljamo vse merodajne faktorje, da zastavi-jo vse moči in ukrenejo vse potrebno, da se razmere na celjski okoliški šoli korenito spremenijo, da se pogubljivi pojavi zaterejo! Povemo na ves glas, da bomo pazljivo zasledovali vse ukrepe in naredbe in ne mirovali prej, dokler se ti škandalozni in neznojni odnosi ne zboljšajo.

Terorizem in nestrpnost nemškutarjev na Studencih.

V ponedeljek in torek se je posvetoval Slovenski klub o terorizmu v Studencih in o načinu, po katerem hočejo nemškutarji vstrahovati slovenske prebivalce, da bi se ne izjavili za slovensko-nemško šolo.

V seji se je konstatiralo, da je poslanec Pišek popolnoma izvršil svojo nalogo kot prisednik komisije. V komisiji se je vršilo vse v popolnem redu. Ko se je začetkom hotel vmešavati neki, nemški član komisije, da bi vplival na došle stranke, ga je po posredovanju Piškovega takoj počil vodja glavarstva, da se ne sme vtikati v vprašanja.

Kot prisednik poslanec Pišek ni smel in ni mogel zapustiti komisije, da bi bil lahko opazoval terorizem, ki se je vršil zunaj. Ko bi bili v tej zadevi informirali Slovenski klub merodajni krogi, bi ta bil gotovo tudi tukaj uspešno posredoval, kakor glede prisednika.

Ako ravno je namestništvo (dr. Pipuša kot prisednika odklonilo, so poslanci Kmečke zveze vendar še v zadnjem trenutku dosegli, da se je dovolilo prisedovati poslancu Pišku. Na njihovo posredovanje je bil vodja glavarstva še v petek pozvan v Gradec, kjer je dobil informacije. To so dejstva, ki docela ovržejo očitavanja „Nar. Dnev.“, da poslanec Pišek ni storil svoje dolžnosti.

Mi nečemo razpravljati, kdo je kriv tega poraza; zastopnika Narodne stranke bode ta že dobro vedela.

Slovenski klub je že v torek razposlal obširno, jako dobro utemeljeno pritožbo na narodno ministristvo, na namestništvo, deželni šolski svet in na glavarstvo. V tej pritožbi so natanko opisani vsi napadi in terorizem na slovenske stranke, kakor so jih javili dr. Korošcu in dr. Verstovškemu v dveh sejah, ki so se vršile v nedeljo v Mariboru, zaupniki iz Studencev.

Pritožba zahteva odločno, da mora glavarstvo poklicati še enkrat vse stranke, ki so podpisale prošnje, toda ne v tamošnjo šolo, temveč na glavarstvo samo. Pozove se tudi vlada, da skrbi zato, da bodo stranke brez vsakega vpliva in terorizma izjavile svoje mnenje.

Studenci, ne izgubite poguma, ostanite trdni kot skala!

Zmaga bo naša!

PODLISTEK.

Dve sestri.

(Dalje.)

— Istotako i mi sanjarimo, pravi na to, ko je poslal sinka stran, — toda naš povrat je težavnejši, in mesto raztrganega kolena prinašamo z blodnega, fantastičnega potovanja čisto zbegano dušo in temno bolesto!

Ana pomenljivo pogleda očeta. Elena pobesni oči in se zamisli. Bala se je pogledati na mater, ki je šivala za mizo. Spomni se starega lista z nerazumljivimi, toda resnimi očitaji.

Milka je zaspala na divanu. Mična rudečica objemlje njena sicer blede ličica. Elena se nagne na njo in ji poljubljuje čelo.

— Ako vam niso včasih moji sprehođi, oče, no, saj ni, da bi morali biti, pravi Ana; oblaček preleti nje odkrito čelo.

— Oj, ti samotarka! Saj nisem mislil tako! Ti nisi prišla nazaj za raztrganim kolenom, in ni se bati, da bi se izgubila v malem gozdu. Moj poduk meri na oni veliki gozd, na življenje, po katerem tavajo i veliki otroci. No, za-te se ne bojim v svojem srečju!

Elena je bila žalostna in odšla je tiho iz sobe. Koj za njo gre Ana. Obema je težko pri srečju.

— Kaj te nek vzburja proti Eleni, Karol? izpregovori Ana Varinska po malem prestanku tihim, otožnim glasom ter položi šivanje na mizico; sam praviš, da je pregrešno delati razloček med otroci! Kaj nimaš dosti trpljenja, katero je pretrpela tvoja žena?

Karol Varinski se zamisli.

— Kdo dela razloček? Razloček, pravi razloček je tu že sam po sebi. V Eleni se pretaka, roji vnetljiva kri, treba je časi hladila. Ona potrebuje nadziranja in opominjevanja. Povsem drugega značaja je Ana. Resno opaža življenje, ovlada svojo voljo, ona je trdnega in nevpojnjenega značaja. Si-li moreš predstavljati, da bi nastala prijlika, ki bi jo zapeljala, potegnila za seboj? Dvomim. Elena je strastna, največ zre med svet, lahkomisljena je in nestanovitna. Ona je lahko ginjena, v jednom in istem trenutku se lahko smeji in žalosti.

— Radi tega je tudi mlajša. Toda za zlo je istotako nesposobna, kakor nje sestra.

— Kaj je to zlo? Kje se začinja, kje ima meje?

— Vem, da dobro misliš o obeh. Toda opazim, da Eleno nekaj teži, opazila sem to včeraj. — Zvečer je jokala, po noči spala nemirno in vedno klicala v sanjah: „Oče, o oče moj!“ Prosim, te, enakomerno razdeli skrb in svojo ljubezen. To za služite obe. Niste več otroka; obcutita pomen vsake svoje besede, vsak migljaj. Nikar ne prenašaj svoje jeze na moje otroke; tu imaš mene; stresi na-me ves svoj srd. V otrocih živim, Karol, če skoro plakačojem glasom, vstane s stola, prime ga za roko, rekoč:

— Ze davno nisem tako govorila s teboj sama! Spomni se, da sem tebi in otrokom darovala vse svoje moči! Ne oddaljuj se od Elene, ne kali nje čiste duše! V to imaš povod! Da, Karol, imaš, jaz vem! Ona je odlesk mojih mladih let; nje lasje, nje oči, nje kretnje spominja te tvoje Ane, tvoje nesrečne Ane.

Staremu Varinskemu zmrači se čelo, vstane in hoče oditi.

— Vzemite tega-le metuljčka, Janke, ščepeta Milka v sanjah in se zgane nemirno.

— Ne hodi od mene, jezen, mož, oče, zaihti Varinka in na njenem bledem plicu zrcali se velika bol in izraz ginljive prošnje. Ne zavrzi spokorne grešnosti, često je več vredna, nego ohola krepost in poštenost. Ze davno sem hotela reči, kako nejednako si razdelil očetovsko ljubezen med svoja najstarejša otroka! Toda vselej mi je ostala beseda na jeziku, dočim me niso Elenine grenke solze ganile do te prošnje. Zakaj hočeš nedolžno, srečno sanjivost izgnati iz nje duše? Kako vztrajno je ona bojevala proti tvoji slabo prikriji nemilosti, s kakim otroškim, udanim laskanjem je gladila tvoje mračno čelo! Meniš li, da je to pretvarjenje? Poglej v te jasne oči, v to nedolžno lice, iz teh moreš čitati vsako misel. Je-li možno na njih opazati kako prevaro? Ne bije li njeno srce v ljubezni do očeta in dobrotnika? Usmili se, oče, svojega deteta! Ona je vredna tvoje ljubezni!

— Ljubezen moja me sili, da jo svarim, odgovori skoro osorno Varinski. Glas se mu trese. Ti nimaš povoda, omejevatí moje vzgojevalne naloge. Ni dolgo, ko sem našel pohujšljivi roman pod njenim vzglavjem! Zakaj to skriva, kdo ga ji je dal? Na oko nedolžna pripovedka o Robinsonu zapeljala je mala otroka naša v gozd ter ju prevela na opol-zlo pot neposlušnosti. Istotako mora roman zapeljati k blaznostim. Meni je protivna vsaka fantastična knjiga. Verzi, komedije, novele, to so sladki strupi, ki so privedli mnogo ljudi in rođov v pogubo. Ona pozna moje nazore v tem oziru, se jim je-li podredila? Ali ni premotila tvoje sestre, da so jo zvele

Politični pregled.

Stajerski deželni zbor.

Regulacija Pesnice.

Seja 24. jan.

V seji dne 24. januarja je bil sprejet predlog finančnega odseka radi regulacije Pesnice.

Odbornik Robič je govoril k tej točki in priporočal brzo načrtovanje uravnave. Stavil je resolucijo, ki se je sprejela. Resolucija se glasi:

Deželni odbor se pooblašča in se mu naroča, da da izdelati regulacijske načrte in proračune za II. del, 3. sekcija, od Gočevskega mlina navzgor; tudi vddopravne zadeve se morajo pospešiti in z vlado se mora pobotati glede državnih prispevkov.

Podkovska šola.

Poslanec dr. Verstovšek poroča o potrebnih prezidavanjih na podkovski šoli, opozarja na važnost te šole za deželo in predlaga, da se dovoli za razširjanje hlevov in za stavbo operacijske dvorane 27.000 kron. Zbornica sprejme te predloge.

Seja 25. jan.

Doklade za ljudske šole.

Poslanec Roškar je danes utemeljeval predlog, s katerim zahteva, da prispeva država 50% k stroškom za ljudske šole. Dokazal je opravičenost te zahteve, ker dežela ni več v stanu, pokrivati vedno večjih stroškov, med katerimi so se zvišali v teku 2 let samo stroški za ljudsko šolstvo za približno en milijon kron, in boče znašal za leto 1910 prispevek dežele 5.625.800 K. Še slabše se godi občinam, katerih je mnogo vsled novih šolskih stavb zabredlo v težke dolgove. Zato so bile in so še primorane zvišati občinske doklade od 60—200%, marsikje še celo več. Razvidno je, da niti dežela, še manj pa občine niso v stanu, še višjih kremen za ljudsko šolstvo nositi, katera pa bodo vsled potrebnega razvoja in radi vedno odločnejše zahteve po zvišanju učiteljskih plač že v kratkem času gotovo zelo narasle. Zato je opravičena zahteva, da prispeva država k ljudskošolskim stroškom vsaj polovico, in sicer ne samo deželi, temveč tudi prizadetim občinam.

Brezobrestna posojila.

V tej seji se je razpravljalo tudi o predlogu dr. Jankoviča, Pišeka in tovarišev, da bi se vračanje brezobrestnih posojil za regeneracijo vinogradov za pet let ustavilo, ker je osobito sedaj splošni položaj vinogradnikov sila obupen in žalosten in se vino radi vinske krize ne more spraviti v denar, ljudstvo pa trpi veliko pomanjkanje denarnih sredstev.

Predlog se je odkazal deželnemu odboru, da se glede tega vprašanja dogovori s c. kr. namestništvom in potem stavi svoje predloge.

Podpora po suši in elementarnih nezgoda h.

Glede podpore za po suši in drugih elementarnih nezgoda h prizadete se je razvila v deželnem zboru živahna debata.

V imenu Slovenskega kluba se je oglasil poslanec Roškar k besedi. Povdarjal je pred vsem, da so za to določene svote popolnoma nezadostne. V razpolago je od strani države le 350.000 K in prispevek dežele znaša samo 43.000 K. Ko bi se ta svota vsaj za polovico zvišala, bi še komaj bilo mogoče, najpotrebnejšim posestnikom nekoliko pomagati.

Naglašal je tudi potrebo, da se poskrbi za zadostno množino travnih semen, ker ubožni gospodarji

seboj v gledališče v mestu? Ali ni prišla domov vsa zbežana vsled igre teh postopakev, komedijantov? Ali je katerikoli kaj takega prišlo na misel Ani? Ali ji ne zahteva moja knjižica? Ne čita li Bakerja, ni mari prebirala poučnih in koristnih knjig, da se celo štastny čudi nje solidnim vednostim!

Varinska je vedela, da je bil roman, katerega je omenjal Karol, nedolžen, katerega je pred Eleno dvakrat prečitla Ana.

Toda poznala je svoje glavne nazore svojega moža. Vedela je, da je zapriseženi neprijatelj vsakemu leposlovnemu delu. No, i sicer pametni ljudje imajo včasih svoje muhe in okamenela nazore. Tem nasprotno, je zavračati, ni imela ni moči, — ni pravice.

— Kako pa se v obče obnaša? Niti za trenotek se ne zamisli, resno ničesar ne uvažuje, rada se posmehuje. (Posmeh pa ni ljub ni ljudem, — ni Bogu!

— Pomisli njeno mladost, nje živo postavo! Kako more neki biti ona resna; saj je še otrok, nedavno še-le je dala slovo punčikam. Da, i dandanašnje še se vsede k Milki in se bavi z njenimi cunjicami.

— Dosti!, vikne Varinski in odide v svojo sobo. Razburjen in slabe volje se vleže na divan, in prižge pipo, zvesto svojo tolažnico v nemirnih trenotjih.

V srcu ga je pekla težka skrb za hčeri. Zenskemu značaju ni dosti zaupal in osobito prostoreka Elena povzročala je v njem bojazni.

(Dalje prihodnjik.)

niso v stanu, si jih iz lastnih sredstev nakupiti; ako pa se izsušeni in po ogreih kakor tudi drugih škodljivih opustošeni travniki ne bodo prenovili, bo de pomanjkanje krme stalno postalo; temu bo pa sledilo splošno ubožstvo deželanov.

Nadalje je rekel, da podpore s krmo najubožnejšim niso v pomoč, ker jo vsled pomanjkanja sredstev ne morejo kupiti, ker ni brezplačna. Končno je obširneje dokazoval nedostatnost vseh teh podpornih akcij in sredstev, ker je qipomoč skoraj vedno in povsod nezadostna. Zahteval in prosil je celo zbornico, naj dela z vso močjo na to, da se v dogledno kratkem času upelje obvezno zavarovanje proti vsem elementarnim neizgodam, ker edino tem potem boče mogoče, prizadetim povrniti znatni del resnične škode, bodisi polovico ali tudi več. Ako se porabijo za to zavarovalnico vsi dosedanja izdatki dežele in države, boče mogoče, že z razumno nizkim doplačilom zavarovancev zavarovati vse deželne posestnike. Dokler pa ta akcija še ni dovršena, pa naj vpliva deželni zbor in odbor, da se za podpore določene svote potrebam primerno in zadostno zvišajo, da še oškodovanim res lahko pomaga.

Kranjski deželni zbor.

Seja 25. jan.

V zadnji seji so bili najvrsti važni predlogi, med njimi nujni predlog poslance Lavrenčiča o regulaciji Bohinjske Bistrice.

Dalje je bila na dnevnem redu tudi preosnova c. kr. rudniške šole v Idriji v splošno ljudsko šolo.

Konečno tudi predlog o podpori vsled predlanske suše prizadetim kranjskim živinorejcem in sprememba organizacijskega statuta zavoda za pospeševanje obrti na Kranjskem.

Belokranjska železnica in Mažari.

Kakor čujemo, imajo Mažari glede belokranjske železnice načrte in naklepe, ki bi silno oškodovali našo tostransko državno polovico sploh, posebno pa še otežkočili gospodarsko in politično zblizanje med nami in Hrvači.

Stvar je sledeča: Mažari so primorani po nagodbi k gradbi te železnice. Z zahrbtnostjo pa jo hočejo napraviti za nas brezpomembno. Od Metlike do Karlova nameravajo, kakor je razvidno iz načrtov, zgraditi traso, kakor jo imajo postranske, krajevne železnice. Ker se po takih črtah ne more voziti s težkimi stroji in težke tovore, bi bili v naprej ravno tako odrezani od Dalmacije, kakor smo sedaj. S tem bi bila železnica, od katere smo pričakovali toliko sado v gospodarskih in političnih odnosajih, za nas skoro brezpomembna ali pa še celo škodljiva, ker bi pritegnila Dalmacijo tesneje k Ogrski.

Odločilni faktorji! Z vsemi sredstvi morate preprečiti te grde nakane!

Bratoma dr. Gustavu in dr. Benjaminu Ipavicu — slavnima slovenskima skladateljema spomenik!

(Klic slovenskemu narodu!)

Ko slišiš glasiti se tvojega naroda najboljša imena, glasita se tudi imena dr. Gustav Ipavice (* 15. avgusta 1831, † 21. avgusta 1908) in dr. Benjamin (* 24. decembra 1829, † 20. decembra 1908). Zibetjka tekla je obema v St. Juriju ob juž. žel., umrla sta hitro zaporedoma prvi v St. Juriju, drugi v Gradcu. Bila sta velezaslužna moža. Oba zdravnika, — ljubljena od svojih bolnikov, — izvrševala sta čez 50 let svoj poklic; Benjamin mnogo let brezplačno kot primarij otroške bolnišnice v Gradcu. Gustav je bil 35 let župan in častni župan v St. Juriju ob juž. žel., častni občan mnogo slovenskih občin ter ima tudi trajne zasluge v kmetijskih panogah.

Bila sta častna člana mnogih slovenskih domačih in tujih društev in sam cesar ju je odlikoval. Ob njih smrti pisali so celo nemški časniki v obsežnih člankih tako, kakor se piše le o velikih možeh — polno priznanja, hvale in občudovanja. Hvaležnost za tako delovanje opravičil bi samo na sebi spomenik, in vendar vse te zasluge izginejo proti temu, kar sta bila imenovana Slovencem kot narodna skladatelja.

Kdor ju je poznal osebno, opazoval je njih ljubeznjivo vedenje, primerno duševnemu položaju vsakogar, s katerim sta občevala. Njih značaj v bistvu vesel, prilagodil se je vsakemu položaju, vsaki starosti in vsaki struji. Take so tudi njih skladbe. Prilagodijo se vsakršnemu srčnemu občutku.

Te pesmi budijo ti sleherni član dušo k oni plemenitosti, katero sta vlivala iz svojega globočnega čutečega srca brata Ipavica v svoje pesmi: ljubezen, prijateljstvo, čut za pravico in narodni ponos odmeva iz njih.

Pesem, učinkujoča tako, je utrinek onega večnega sonca, ki ogreva srca in ki se imenuje — umetnost!

Cela vrsta najkrasnejših melodij bilo je ustvarjeno tako, da zadene vsaka pravo srčno struno. Tako je vglasbil Gustav pesmi: Mrak, Kje so moje rožice, Oblačku, Mrzel veter, Tam za goro, Sredi vasi, Savska, Zvečer, Jutri, Pod lipo, Perice, Pla-

ninska roža, Danici in nebroj drugih — blesteča verižica muzikalnih biserov.

Kako priljubljene so njegove pesmi, le jeden vzgled: Ko so dobili pevci Glasbene Maticе v Ljubljani vabilo neke trvdre, peti v gramofon najlepše slovenske pesmi, peli so jih pevci 15., ne da bi znali za skladatelja. In ko so se zahtevala imena dotičnih skladateljev, pokazalo se je, da je bilo od teh 15 pesmi 11 Gustav Ipavčevih.

Benjamin pa se je povspel v enem oziru še višje. Ovažujoč pomen pesmi za kulturni ugled vsakega naroda, ni ostal zgolj pri mali obliki takozvane narodne pesmi, temveč pedaril je Slovencem skladbe večjega obsega, kakor: Kdo je mar, opereto Tičnik in opero Teharski plemiči, ki je bila prva slovenska opera — a tudi te v popolnoma narodnem duhu.

V Teharskih plemičih kaže vrlino naših rojakov preteklih dni, ki so si vsled svoje hirovosti izvojevali plemstvo. V izvolitvi tega predmeta za svojo opero vidi se ljubezen do njegovega roda, za katerega mu ni bila prevelika, nobena žrtev.

Zatorej se ni čuditi, da so vspele bračkov Ipavicev melodije takrat najlepše, kadar so bpevale domovino. Bodi hrava domovina, mili moj slovenski kraj!, poje Benjamin in Slovenski deželi enake ne vem!, poje Gustav.

Domovini služiti s politiko pa jima ni bilo dano. Njih miroljubni značaj jim tega ni dopustil. In vendar sta na političnem polju dosegla več, nego marsikateri nadarjeni politik.

Pred nekolikimi desetletji vladala je še neka napetost med Hrvači in Slovenci, ki je sedaj izginila in napravila prostor najprisernejšim odnosajem. In da se je to doseglo, k temu sta pripomogla ne malo tudi brata Ipavica, ne morebiti s političnimi čini, temveč s svojimi pesmimi. Ipaviceve pesmi pojejo se na Hrvaškem ravno tako pogosto, kakor na Slovenskem. Ipavicevo pesem sliši sleherni dan v zadnjem gorskem kotičku iz na blestečih mestnih koncertih nič manj pogosto, kot na Slovenskem.

Tudi pri drugih slovenskih narodih sta Ipavica ljubljena domačina. In pesem „Slovenec sem“, katero je vglasbil Gustav, poje sedaj že vsa slovenska plemena na pamet in je ta pesem tolmač drugim slovenskim narodom, kako čuti Slovenec: dobi hlapčevanja je konec — s ponosom reči smem, Slovenec sem!

Na tej pesmi, ki je postala nova slovenska himna, navdušujejo se tudi ostala slovenska plemena. Sama ta pesem zaslužila bi že spomenik.

Okoli 50 let prepevala sta brata Ipavica Slovencem nove pesmi, ki so vsakemu Slovincu srčni zaklad.

Te pesmi so seme, iz katerih je vzklilo lovorjevo listje, s katerim venča vsak Slovenec svoje mojstre pevce. Vidni znak v to pa bodi spomenik!

Iz najrazličnejših krajev naše ožje in daljue domovine sliši se klic: Stavimo bratoma Ipavicema spomenik!

Glasbena Matica v Ljubljani, Sentjurski komite ad hoc, nebroj slovenskih društev in bratje onkraj Sotle, vsi kličejo: Ipaviceema spomenik!

Stal bo v St. Juriju pred novo šolo, učencem vsaki hip na ogled, vsakemu domačinu v bodrilo in ponos, ter tujcu v spoštovanje; stal bo za St. Jurij in za celo slovensko ozemlje: stal bo, sedaj in vedno glasno kliče: Tako slavi slovenski narod svoje velike može!

V to naj prispeva vsa naša domovina, društva naj prirejajo večere itd., in darove bo izkazoval komite ad hoc v domačih časnikih.

Za Hrvate:

Milan Krešič, predsednik saveza hrv. pjev. društava v Zagrebu.

Janko Barle, prebendar prvostolne cerkve v Zagrebu.

Za Čehe:

Oscar Netbal, koncertni ravnatelj dunajskih glazbenih umetnikov.

Za Slovence:

Matej Hubad, koncertni vodja Glasbene Maticе v Ljubljani.

Prof. Anton Štritoj, predsednik Glasbene Maticе v Ljubljani.

Dr. Vladimir Ravnihar, predsednik Zveze slov. pevskih društev.

Dr. Gojmir Krek, urednik „Novih akordov.“

Za krajevni odbor v St. Juriju ob juž. žel.:

Franjo Kartin, tč. predsednik ad hoc.

Anton Sivka, tč. podpredsednik ad hoc.

Janko Arlman, tč. blagajnik ad hoc.

Josip Drogenik, tč. tajnik ad hoc.

Dr. Josip Povaloj, dr. Josip Ipavice, dr. Ant. Schwaab, tč. odborniki ad hoc.

Raznoterosti.

Še: Zanimiva razprava v Celju. Hud udarec, ki je bil namenjen preč. gospodu Ludoviku Rantasa in s katerim bi bili gotovo postuškali zadati tudi nam kake rane, je priletel na liberalce nazaj, in to boli. Berite članek v „Nar. Dnevniku“ od 24. t. m., ki je najtlovljen: Pater ušel — in biti morate silno

trdosrčni, da bi ne čutili te velike bolesi. Ta silna potreba je tudi hrocela opravičljiva. Katehet poroča okrajnemu šolskemu svetu, da nekateri učiteljski kolegi žalijo, zasmehujejo, izživajo nekega svojega tovariša, kateri se noče vidati njihovega komandu in noče trobiti z njimi v skupen rog. Se več! Katehet poroča, da so se taki napadi vršili ne le zunaj šole, ampak tudi v šoli in pri konferencah, ne da bi vodja to zabranil, kakor bi bila njegova dolžnost. Pa še ni vse! Enega učitelja naznani katehet, da ni dal moliti očenaša v šoli, drugemu pa očita, da je jedel v petek pred otroci meso in tako vzbujal pohujšanje. Konečno pa nastopi še vodja stranke, na katere zastavo prisegajo obrekovani učitelji, ki je slučajno tudi odvetnik, in postrivovalno prevzame zagovornišvo. Ako ta katehet ne bo obsojen najmanj v dosmrtno ječo, potem sploh ni nobene pravice več na svetu, tako bi človek mislil v svoji sveti jezi in bi se motil.

Ako vzamemo namreč faktični slučaj, ki se je dovršil s sodniško razpravo v petek 21. t. m. v Celju, opazimo namreč drugačen konec. Vse drugo se je godilo ravno tako, kakor smo zgoraj označili. P. Ludovik je zatožil okrajnemu šolskemu svetu učitelje in voditelja Gradišnika na okoliški šoli radi raznih nekolegijalnih in nedovoljenih dejanj. Zagovornišvo obrekovanih somišljenikov je prevzel dr. Kučovec in konec koncev je ta, da je bil oče Ludovik oproščen, ker se mu je posrečil dokaz resnice. Človek bi moral imeti krokodilovo kožo, da bi se ga to ne prijelo. Iz vsega namreč jasno sledi prvič, da so razmere na celjski okoliški šoli precej koruptne in da vlada v gotovih krogih terorizem, kakor ga prakticirajo Prusi nasproti Poljakom. Izraziti se da ta način „delovanja“: Misli in delaj, kakor hočem jaz, sicer jih dobiš s kolom po glavi!

Drugič se nam prikazuje objektivnost v voditeljstvu gospoda Gradišnika na celjski okoliški šoli v nekam čudni luči. Ako so obtožbe preč, p. Ludovika popolnoma istinite, kar je po izidu razprave težko dvomiti, potem je za vsakega trezno mislečega jasno, da mora priti vodstvo okoliške šole v druge roke.

Tretjič je ta razprava novopečenemu odvetniku dr. Kučovcu, ki mora, kakor voditelj in vzor discipline, stati svojim vernim pristašem ob strani, prinesla ne malo blamažo. Ako reasumiramo naše zaključke, se moramo res zjokati, pa ne mi, ampak beralci!

Za obmejne Slovence so darovali: sorošniki bivšega hišnika mariborskega Narodnega doma gospoda Alojzija Gselmana namesta venca na grob 6 kron; Mohorjani v St. Vidu nad Valdekom 4 K, gospod Josip Kodrič, kaplan v Kamnici, namesta voščil za novo leto in razne godove 3 K, gospod Janez Lopič, župnik v Cmureku, 20 K. Vivant sequentes!

Za obrambni sklad S. K. S. Z. so darovali Mohorjani pri Veliki Nedelji 3 K, gospod Menhart, župnik pri Veliki Nedelji, 7 K. Živeli!

Za S. K. S. Z. je daroval vlč. gospod Janez Lopič, župnik v Cmureku, 10 K. Iskrena hvala!

Dvojna mera državnega pravnika. V številki od 22. decembra l. l. smo kratko poročali, kateri posestniki iz Gočove pošiljajo svoje otroke v šulferajnsko šolo k Sv. Lenartu. Gospod državni pravnik je čutil silno potrebo po konfiskaciji in „Straža“ je bila zaplenjena. „Marburgerca“ od 25. t. m. pa pod naslovom: „Slovensko-nacionalna šolska gonja v Studenci na dolgo in široko natočena najprvo Slovence splošno, potem pa imenom navede one značajne Slovence, ki se kljub neverjetnemu terorizmu niso vstrašili nastopiti za pravično zahtevo in hujša proti njim. Poleg tega označi „Marburgerca“ vsakega izmed Slovencev natančno z njegovim stanom s prozornim namenom, škodovati mu v službi. In vse to je pustil državni pravnik mirno pasirati. Opozarjamo vse merodajne faktorje na ta očividni dokaz „nepripravnosti“, ker od državnega pravnika bomo vendar smeli zahtevati enakopravnosti. Ali mogoče ne...?

Državnemu in deželnemu poslancu dr. Benkoviču se je v sumljivi meri ponovila črevesna holecen, ki ga je lani poleti tako hudo napadla. Zato mu je zdravnik prepovedal prepogoste in dolge vožnje in je g. poslanec radi tega prisiljen omejiti svoje delovanje in državnem zboru na najnujnejše potrebe za delj časa.

Za podporo proti suši je dovolilo c. kr. namestništvo 15 vagonov sena, 10 vagonov slame in 50 meterskih stotov travnega semena za mariborski okraj. Za tako velik okraj je to pač malo!

Za po toči oškodovane je dovolila država 16.000 K, dežela pa 3300 kron podpore, katera se bo začelo deliti 4. februarja.

Mojim mladim prijateljem! Ob priliki spremembe svojega stanu, oziroma ob slovesu od mladeniške dobe, se vsem dragim nekdanjim tovarišem iskreno zahvaljujem za vneto sodelovanje v Z. S. M. Objavljam svečano, da bom tudi naprej Vam srčno rad pomagal pri mladeniški organizaciji. Zahvaljujem se pa tudi za vse mnogobrojne brzojavne in pismene častitke, ki so mi došle na dan moje poroke. Bog Vas živi! Le neustrašeno naprej! Na zdar! St. Ilj v Slov. gor. 24. jan. 1910. Franjo Žebot.

„Dekliška zveza“ pri St. Ilju v Slov. gor. je imenovala svojo večletno predsednico Micko Kren povodom nje poroke svojim častnim članicam. Deputacija D. Z. ji je izročila na dan poroke krasno izdelano diplomo.

Sneženi zameti in povodnji.

Povsod je padlo v zadnjem času ogromno snega in nastali so taki zameti, da je povsod promet grozno oviran. Posebno po Krasu divja huda bura s snežnimi viharji in zameti, ki so posebno hudi v okolici Divače in St. Petra. Vlaksi so imeli radi tega velike zamude. Na planoti med Opčino in Bazovico leži nad en meter snega, kar še stari ljudje bolj redko pomnijo. Bora je dosegla na nekaterih krajih do 80 km hitrosti na urb. V tržaškem zalivu so imele ladje mnogo trpeti pred viharjem.

Tudi po Alpah je grozno divjal vihar. Hribolazcem, katere je zasačil v planinah, so pozeblili prsti po rokah, noge itd.

Posebno hud snežni vihar je divjal po Pretulski alpi. Povsod so potrgane brzojavne in telefonske žice.

Po Tirolskem so napravile mnogo neugodnih lavin, ki so se odtrgale in vzele seboj koče in cele gozdove.

M Solnogradu je velika lavina podsula poslopje kopališča Fuschia. Vse gorske ceste so radi velike množine snega nedostopne in za promet zaprte.

Po Franciji pa ni snežilo, ampak deževalo tako, kot bi iz škafa vlival. Nastale so vsled tega povodnji po vsej deželi. Vse reke so izstopile iz strug in so morale vse tovarne in mline prenehati v delom radi naraslih vod. Promet se vrši večinoma s čolni. Sena vedno še narasča.

Pariška predmestja so čisto pod vodo. Marsko polje pri Parizu nudi sliko velikega jezera. Prefekt, ki je pregledal vse bližnje poplavljenе kraje, je izjavil, da je položaj zelo resen in da se ne ve, kaj že prihodnje ure prinese. Škode je v Parizu sagem že sedaj nad 100 milijonov.

Brzovlak med Calajem in Bruseljem se je moral vrniti, sicer bi se zgodila nesreča.

Tudi po Švici in renskih pokrajinah Nemčije voda rapidno narašča. Mozela je prestopila bregove in poplavlja daleč naokoli vso ozemlje. Ljudje so tako prestrašeni, da si ne upajo ostati v spodnjih prostorih hiš.

Štajersko.

St. Ilj v Slov. gor. V četrtek 27. t. m. se vršijo pri nas obč. volitve. Borba bo huda, naravnost strašna. Slovenci pojdejo sicer pripravljeni na volišče, vendar če nam Bog ne pomore, smo pripravljeni na najhujše.

Na Muti je prevzel te dni trgovino po umrlem trgovcu Kečeku novi slovenski trgovec g. Anton Priveršek. Tako je dobil ogrožen kraj zopet slov. trgovca.

Rečica. Vabilo na občni zbor, katerega priredi tukajšnje Slov. kat. izobraževalno društvo na dne 30. jan. 1910 po večernicah pri Prislani s sledečim sporedom: 1. Pozdrav predsednika; 2. Poročilo tajnika; 3. Poročilo blagajnika; 4. Izkaz knjižničarja; 5. Volitve novega odbora; 6. Raznoterosti. Somišljeniki prihitite v obilnem številu! Odbor.

Celje. Poraz učiteljev na okoliški šoli v Celju v pravdi proti patru Rantaša je N. D. zelo poparil. Sedaj po stari liberalni navadi zavija resnice, češ obtoženez je bil oproščen, ker je bil sodnik mnenja, da je storil ovadbo na uradni poziv, tedaj prisiljen in z dobrim namenom. Pribijemo, da ga je sodnik oprostil zlasti iz razloga, ker je smatral dokaz verjetnosti doprinešen v polnem obsegu. Razsodba je tako pravična in utemeljena, da se liberalni N. D. zastonj zanaša na višjo instanco.

Luščka vas. Pri nas se vrše 26. in 27. januarja občinske volitve. Pri raznih uradih in oblastih, kakor tudi od strani drugih so se nam nastavlale zapreke, ker naša občina uraduje v domačem jeziku. Tudi vnaprej bomo skušali vstrajati na naših pravicah.

Iz žalske okolice. Nekam čudno me je presetilo, ko sem čital v zadnji „Straži“, da se živi en puščavnik tam nekje na Mrzlici, v svojem hrlogu poleg Hausenbichlerjeve koče. Sklenil sem hitro, da tudi jaz malo odložim svoj zimski kozuh, v katerega se zavijem, ne samo radi mraza, ampak tudi radi varnosti. Imam namreč tako močan kozuh, da ga ne prestreljo niti vse liberalne žalske pušice, katere so se tako poostrele, da se že od same ostrine krhajo. Dragi mi puščavnik na Mrzlici, ne morem te dovolj pozdraviti, da si se upal zganiti, in si mi dal takšen pogum, (da se tudi jaz, samotar pod goro, oglasim. Najprej te vljudno vabim, pridi v mojo samotno kočo, da ti bodem povedal marsikaj zanimivega o Žalcu. Čeravno samotar, mi je vendar dobro znano marsikaj, kar ti ne veš. Ako se oglasiš v kratkem, — jaz sicer jako rad spim svoje samotarsko spanje, katero trpi po več let, — bodem ti povedal marsikatero zanimivost. Da te bo gotovo mikalo, vem, ker vidim iz tvojega dopisa, da si mož stare korenine, ter te še gi preustrojila ta napredna žalska inteligenca, kakor je to storila pri mars katerih Žalčanih. Ko bodeš izvedel novice o teh, bodeš gotovo obesil zvon na vrh Hausenbichlerjeve koče, ter bodeš tako dolgo zvonil, da privabiš še enkrat toliko ljudi na tvoj mirni grič, kakor si jih videl natlačeno polno v veliki žalski cerkvi pri sv. misijonu. Tu bodeš lahko odkrito ožigoslal žalske naprednjake, ter jim marsikaj zanimivega v obraz povedal, da bodo zopet lahko kakšno resolucijo postavili, ter bodo imeli vzrok, najti še enkrat toliko muzikantov, kakor jih je bilo pred Božičem na demonstraciji v Žalcu. Ti kot puščavnik se bodeš že zavaroval, saj imaš za sosedo nekdanj mogočnega in

značajnega moža Žalčana, kakoršnih lahko dandanes iščeš z lučjo pri belem dnevu, ter kličeš: Kje je sedaj v Žalcu kak mož, ki bi bil tudi v resnici mož! Zatorej pa le hitro k samotarju pod goro.

Novacerkev. Občni zbor bralnega društva se je vršil dne 16. januarja 1910. Odbor, ki se voli za tri leta, se je nekaj prenovil. Izvoljeni so bili: za predsednika preč. gospod kanonik in dekan dr. L. Gregorec, za podpredsednika mladenič Al. Arlič, za tajnika M. Okrožnik, za blagajnika J. Arlič, za knjižničarja L. Arlič, za dekleta Matilda Skutnik. Odborniki so: Pav. Vrisk, St. Lebič, V. odsek za prirejanje iger: za mladeniče Jože Vrisk, za dekleta Nežika Šip. Časopisi so se naročili sledeči: 4 iztisi „Slovenskega Gospodarja“, 4 „Bogoljuba“, 3 „Našega Doma“, 2 „Domoljuba“, 1 „Straže“ 1 „Detoljuba“, 1 „Glasnika najsv. Src“, 1 knjig družbe sv. Mohorja. Gospod dekan dr. Gregorec in gospod kaplan Iv. Luskar pa nam blagovolita dati „Mir“, dva iztisa „Straže“, dva iztisa „Slovenskega Gospodarja“, „Slovenca“ in „Čebelarja.“ Med letom se je priredilo več dobro obiskanih iger v društvenih prostorih, kjer so se ob nedeljah zbirali mladeniči in mladenke. Sklenilo se je prirejati govorniške vaje, za katere že sedaj vlada veliko zanimanje. Preč. g. kanonik so obljubili vsestransko pomoč in so izrazili veliko veselje nad delavno vnemostjo mladeničev in mladenk. Novih knjig je društvo nakupilo 14, nekaj se jih je pa dalo vezati. Prečitano se je tekom leta 550 knjig najraznovrstnejše vsebine. Čistega dobička pa izkazuje blagajnica 60.48 K. Udov bralnega društva je pa bilo v pretečenem letu 47.

Podčetrtek. Tukajšno katoliško slovensko izobraževalno društvo vabi uljudno k društvenemu večeru, katerega priredi na Svečnico dne 2. februarja 1910 v gostilni gospoda Matevža Pajka v Imenem točno ob 6. uri zvečer s sledečim sporedom: 1. Ig. Hladnik: Večerni zvonček. Mešani zbor. 2. Pozdrav. 3. Anton Foerster: Ko ptičica sem pevala. Ženski zbor. 4. F. S. Vilhar: Bodi zdrava domovina. Mešani zbor. 5. Dve teti. Saloigra v enem dejanju. 6. Jak. Aljaž: Zaostali ptič. Mešani zbor. 7. Gospa in sirota. Prizor. 8. Dav. Jenko: Tiha luna. Moški zbor. 9. J. Leban: Solnce se niža za goro. Mešani zbor. 10. Pred sodnikom. Saljivi prizor. Iz prijaznosti sodeluje domača godba na lok in pihala. Vstopnina: Sedeži od 80 vin. navzdol. Stojišča 30 vin. Čisti dobiček se bo obrnil v prid društvene knjižnice.

Podgorje v Skalah. Dne 23. t. m. imeli smo že priložnost opazovati napovedano zvezdo-repatico. Videla se je prav krasno, od 6. do 7. ure zvečer na zapadni strani že blizu zatona. Velika je zvezda, približno kakor Večernica. Nje dolgi in krasni rep bil je po konci, nekoliko proti poludnevju zakrivljen.

St. Andraž pri Velkju. V nedeljo 23. t. m. smo imeli pri nas ustanovni občni zbor slovenskega katoliškega izobraževalnega društva. Ako ravno so bila pota radi visokega snega zelo težavna, je bila zborovalna soba polna. Urenik Kemperle, ki je prihitel iz Maribora, je pojasnil velik pomen naših političnih, gospodarskih in izobraževalnih organizacij, potem katerih edino lahko ohranimo svojo narodno samostojnost. Gospod župnik Jodl in mladenič Tajšek sta podživljala navzoče, naj se v obilnem številu oklenejo novega društva, da bo mogoče uresničiti njegov koristni in vzvišeni namen. Predsednikom najmlajšega člana naše izobraževalne organizacije je bil izvoljen gospod župnik Jodl. Domači pevski zbor je zapel par krepkih pesmi in lepe prireditve je bilo konec. Najmlajšemu, a že krepkemu soborilecu na polju ljudske prosvete želimo najlepšega razvoja in najboljših uspehov v čast in ponos prijazne šentandraške župnije.

Razgled po svetu.

Strupene kače v Bosni in Hercegovini so velika nevarnost za ljudi in živino, kar priča uradni izkaz, glasom katerega je bilo leta 1907 ubitih 9741 strupenih kač. Pičenih pa je bilo iste leta 206 ljudi in 9741 živali; umrlo je od teh 8 oseb in živali je poginilo 2041. Vsled toliko nesreč je vlada razpisala nagrado 50 vinarjev za vsako strupeno kačjo glavo in uspeh je bil presenetljiv: samo leta 1909 je vlada za 271.685 glav plačala kmetom 135.842 K 50 vin.

Stavka radi draginje mesa. Vsled previsoke cene govejega in svinjskega mesa je po raznih ameriških mestih pričelo prebivalstvo protidraginjsko gibanje. V Kansas-City je že več tisoč prebivalcev podpisalo pismo za gotovilo, da na bodo kupovali in jedli več mesa, dokler bo vlada ta neznosna draginja. Temu gibanju se je priključilo 300.000 članov delavskih organizacij, ki so izjavili, da 30 dni ne bodo živili nikakega mesa. Vsled tega so imeli že nekateri velepodjetniki in mesarji velikansko izgubo in so visoke cene mesa že padle.

V italijanski vojni šoli v Turinu so se izvršile važne reforme. Zvišalo se je število obiskovalcev od 60 na 100. Za tehniške je predpisana triletna služba v fronti pred sprejemom, za ostalo vojsko 3-letna služba. Črtana je sprejemna izkušnja iz matematike, da se plajša vstop pehotnim in konjeniškim častnikom.

Širite „Stražo“

MALA NAZNANILA

ki se sprejemajo po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev.

Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Služba organista in cerkovnika je v Timenici, p. Škofjivod blizu Celovca izpraznjena in se lahko hitro nastopi. Pogoji ugodni. Prosilci, vešči kakšnega rokodelstva, imajo prednost. — Župnijski urad Sv. Jurja v Timenici.

Prodajo se tri obleke, smoking in sakó, vse popolnoma novo in moderno po zelo nizki ceni. Tegethofova cesta 32. I. stopnice na desno. 241

Edina narodna trgovina čevljev

Štefan Strašek, Celje

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih čevljev za gospode, dame in otroke; posebne čevlje za ples, bele in lakaste po najnižji ceni! 7

Kuharica in oskrbnica

se sprejme v župnišču pri katerem je veliko gospodarstvo. Se mora osebno predstaviti. Kje, pove upravništvo „Straža“.

Dražbeni oklic.

V ponedeljek, dne 7. februarja 1910 ob 9. uri predpoldne se boče vršila na licu mesta na Polzeli h. št. 77 tik kolodvora dražba hiše, mizarske delavnice, posestva itd., to je vseh nepremičnin Jožefa in Terezije Repič, ki obstojijo iz vlož. št. 356 k. o. Polzela in vlož. št. 200 k. o. Spodnje Gorče ter iz različnih za mizarsko obrt določenih strojev, orodja itd.

Nepremičnine so cenjene:
vlož. št. 356 k. o. Polzela na K 13.377-42
vlož. št. 200 k. o. Spodnje Gorče na K 1.539-54
stroji, orodje, oprava itd. na K 255-—

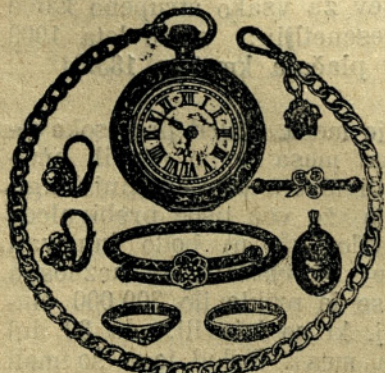
vse skupaj na K 17.471-96
to je: sedemnajst tisoč štiri sto sedemdeset in ena krona 96 vinarjev. Najmanjši ponudek, pod katerim se posestvo sploh ne proda, znaša 14.000 K to je štirinajst tisoč kron.

Opozarjamo vse interese na to, naj se za dražbo zanimajo, ker so posestva v najboljši legi neposredno pri kolodvoru, poslojja popolnoma nova in v dobrem stanju ter je mizarska delavnica s stroji opremljena za veliko obrt, ki pa se po potrebi lahko še poveča. Vse skupaj je bilo cenjeno zaradi dobave posojila nad 24.000 kron, vsled česar sedanja sodna cenitev ni merodajna.

Na prvem mestu je vknjiženo posojilo Mestne hranilnice v Ljubljani po 11.000 K.

Natančnejši pogoji se lahko izvedo pri sodišču na Vranskem, na dan dražbe na licu mestu, pa tudi v pisarni g. dr. Jos. Karlovšek-a, odvetnika v Celju. 9

Priporočam častiti duhovščini za svečnico svojo veliko zalogo voščennih sveč lastnega izdelka. Prodajam tudi proti letnemu računu in zaračunim za polovično ceno ostankne sveč. — S vsem spoštovanjem Josip Dufek, svečar, MARIBOR.



Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor
Tegethofova cesta 33

pred kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur itd. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn. Priznana najboljša igla za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Franjo Horvat

MARIBOR, Kasloogasse šte. 2.

Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu občinstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob, društvenih odrov, napisov na steno, deske, plošče in steklo ter za vsa v pleskarsko in slikarsko stroko spadajoča : : dela. : : 53

Postrežba točna! : : : : Cene nizke!

Restavracija

Narodni dom

v Mariboru.

Izborna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljoni. Sobe za tujce.

Za obilni obisk se priporoča 37

Lojzika Leon.

Volneno

blago, cefri, batisti in perilni kambrik za ženske obleke v velikanski izbiri in po čudovito nizkih cenah se dobi v narodni veletrgovski hiši

R. Stermecki, Celje

Vzorci proti vrtni zastonj in pošiljatve čez K 20— franko. Prepričajte se o „Bomba“ tkanini, katera je preiskušena najboljša za žensko in moško perilo. — Kos 23 met. franko K 15-50. Cajgasti ostanki po 20 met. trpežni K 8—, fini K 10—, zelo fini K 12—. 3

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi, Celje

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in kame-nine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za podobe. Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah. 2

Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba! Na debelo. Na drobno.

Hotel**Pri belem volu v Celju**

sredi mesta, blizu vseh uradov; za tujce 30 sob z vso ugodnostjo pri nizkih cenah, tudi mesečna stanovanja s hrano za letoviščarje; izborna kuhinja, vedno sveže pivo, različna vina; po letu senčnat vrt; vozovi v hiši vsak čas na razpolago : : 51

se priporoča za obilni obisk.

Neweste Zenini : ! Svatje : !

Pri Franc Karlin-a nasledniku

Janko Artman

v Šent Jurju ob Juž. žel.

dobite za

poročne slavnosti

najlepše, novodošlo močno in stanovlino blago za moške in ženske obleke, kakor tudi lepe vence, šopke, svilnate robce ter vsakovrstno drugo priznano dobro blago po zelo nizki ceni.

Franc Kartin-a naslednik

Janko Artman

Šent Jur ob Juž. žel.

Velikanska zaloga :

manufakturnega, volnenega, suknenega in platnenega blaga. — Bogata zaloga najboljših špecerije in železnine.

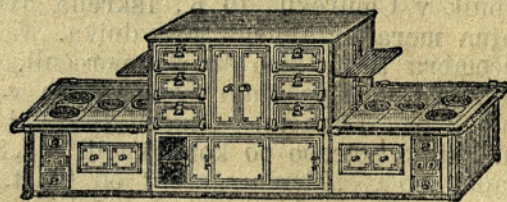
Odvetnik

Dr. Josip Leskovar

uljudno naznanja, da je otvoril svojo

odvetniško pisarno

v Mariboru, Gosposka ulica 15.

Tovarna za peči H. KOLOSEUS Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastonj.

Izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

Karol Tratnik, Maribor

Župnijska ulica št. 3.

se priporoča prečastiti duhovščini za naročila različnih moštanc, kelihov, ciborijev, lestencev, svečnikov, križov, itd. Stare cerkveno orodje popravljam pozlatim in posrebrim v ognju. Mnogo priznanih pisem na razpolago.

Svoji k svojim. 38 Svoji k svojim!

Splošno priznana

najboljša postrežba po zmernih cenah : : edino le pri domačem brivcu : :

S. Ulčar-ju

Koroška cesta 7 poleg Cirilove tiskarne.

Za dijakne najugodnejše cene. 233